

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-961

01.04.2016

Міністру охорони здоров'я України

КВІТАШВІЛІ О.

Шановний пане Міністре!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народного депутата України Березенка С. І., оголошений на засіданні Верховної Ради України 1 квітня 2016 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Верховній Раді України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додаток: депутатський запит на 2 арк. у 1 прим.

З повагою

В. ГРОЙСМАН

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

01008, м. Київ, вул. Грушевського, 5

«31» березня 2016 р. № 87/03-16

Міністру охорони здоров'я України
Квіташвілі О.М.

01601, м. Київ, вул. Грушевського, 7

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

(в порядку ст. 15 Закону України «Про статус народного депутата України»)

Щодо надання інформації стосовно доступу батьків в реанімаційні
відділення.

До мене, як до народного депутата, надходять численні звернення громадян – батьків хворих дітей щодо порушення закладами охорони здоров'я їх прав на відвідування дітей, що проходять лікування у таких закладах.

З радянських часів в закладах охорони здоров'я склалася така практика, що в реанімацію, тим більше дитячу, батьків не допускаю і забороняють бачитися з власною дитиною незалежно від того скільки часу там перебуває їх дитина. Тому, виникають ситуації, коли діти можуть тижнями перебувати в реанімації, без такої необхідної батьківської підтримки. Часом, в реанімації діти перебувають останні дні свого життя.

При чому, законодавство України, гарантує кожному пацієнту який перебуває на стаціонарному лікуванні в закладі охорони здоров'я, на допуск до нього інших медичних працівників, членів сім'ї, опікуна, піклувальника, нотаріуса та адвоката, а також священнослужителя для відправлення богослужіння та релігійного обряду (Стаття 287 Цивільного кодексу України та стаття 6 статті 6 Закону України «Основи законодавства України про охорону здоров'я»).

Більше того, згідно з ратифікованою Україною Конвенцією ООН з прав дитини, країни-учасниці не повинні допускати ситуацій, коли діти розлучені з батьками всупереч бажанню останніх. А в розвинених країнах питання про

закриті реанімації викликають у медпрацівників і пацієнтів щире здивування. Присутність батьків в реанімації не тільки бажана, але і обов'язкова (якщо тільки пацієнтові не проводять операцію або реанімаційні дії), оскільки батьківська підтримка може поліпшити стан пацієнта.

Більшість лікарень обмежують доступ до пацієнтів в реанімації посилаючи це внутрішніми інструкціями, міркування безпеки, відсутність необхідних умов та інше.

На сьогоднішній день, в Україні є лише кілька лікарень, які дотримуються встановлених вимог, зокрема, Центр дитячої кардіології та кардіохірургії в Києві, Західноукраїнський спеціалізований дитячий медичний центр у Львові.

В зазначених закладах, відділення інтенсивної терапії та реанімації відкрито для батьків пацієнтів. Дотримуючись режиму і певних правил, батьки та опікуни можуть перебувати з дітьми в реанімації цілодобово.

Тому, враховуючи викладене та керуючись статтею 15 Закону України «Про статус народного депутата України», прошу надати інформацію з приводу того чим викликано розбіжність в правилах доступу у реанімаційних відділеннях та який, на сьогоднішній день встановлено порядок відвідування дітей в реанімаційних відділеннях закладів охорони здоров'я. Додатково прошу проінформувати стосовно того, які вживаються заходи щодо забезпечення доступу батьків до дітей, що перебувають в реанімаційних відділеннях.

З повагою

С.БЕРЕЗЕНКО (посв.№439)